

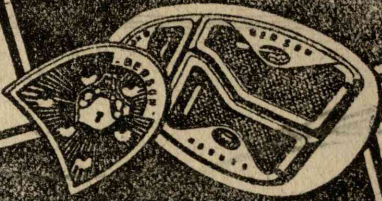
KÁVIÁR

ILLUSZTRÁLT-SZATIRIKUS-HETILAP

— „Kedves tél apó, neked már menni kéne! Március van!”
— „Hiába jöttök olyan közel, mégsem olvadok föl. Az idén én is megvárom a tavasz ébredését.”

BERSON

**GUMMI SAROK
ÉS GUMMITALP**
a legjobb anyagból
MINŐSÉGI MARKA

Vadásztöltények,
vasár és szerszám, vasgerendák
nagyban és kicsinyben
Jäger József vaskereskedőnél.
Timișoara-Józsefváros. Telefonszám 326

Schweska Rezső

Belváros, Jenő herceg-utca 3. sz.
Legszebb és legmoder-
nebb kivitelben, mérsékelt áron
készít férfi és női cipőket.

Kunst- u. Pelzfärberei

Georg Gutjahr

Timișoara II Str Ioan
Mairescu 18 (Lammg.)
Als Spezialität Fär-
ben von Fuchse in
Kreutz, Silber- und
Alasca-Farbe. ... Echt
gefärbt, kein Rotwer-
den. Eigene Kürsch-
nerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

nerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

Link Gyula

Fogászati
műterem

Temesvár,
Erőd-utca 8.

Klein Gyula

aranyműves
és ékszerész

Timișoara-Belvá-
ros, Jenőherceg-
és Mercy-u sarok

Krauser Béla Fiai

butorgyár, Timișoara-Józsefváros, Princ
Carol. Alapított 1888-ban. Tel. 18-46.

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet.
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszer-
tárban a „Fekete sashoz” Cetate, Piața
St. Georghe és a Str. Mercy sarkán

Divatos szegelt és varrot
cipőket csak
Irimiás készít!

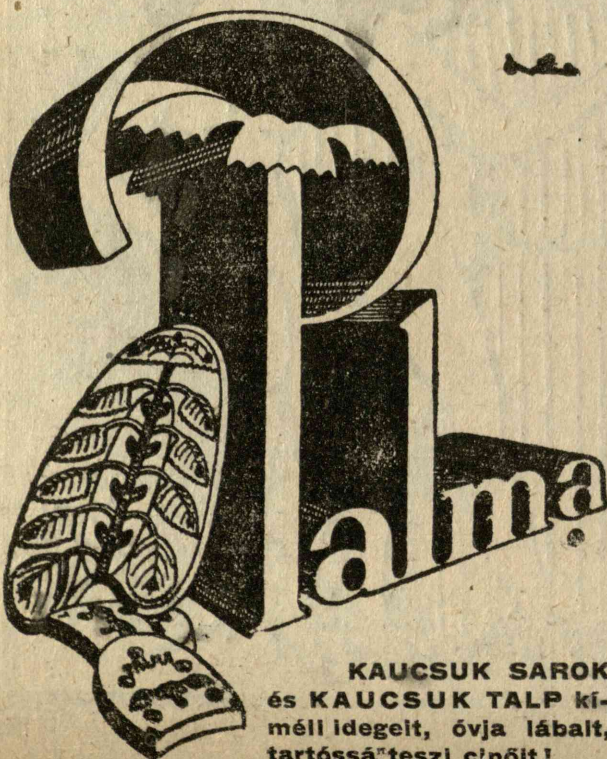
**TIMIȘOARA, II.,
Andrássy-ut 12. sz.**

Pyram
NEMESANYAGOKBÓLKÉSZÜLT
LEGJOBB CIPŐTISZÍTÓSZER

Aki jó és olcsó bőr és cipésszke-
lőket akar vásárolni, az keresse fel

Kern Pál

bőrkereskedését, Te-
mesvár-Gyár. Fő-u. 2

**KAUCSUK SAROK
és KAUCSUK TALP kí-
méll idegelt, óvja lábalt,
tartóssá teszi cipőit!**

“TURUL”

cipőgyár r.-t.

Timișoara

a legjobb, legerő-
sebb és legtar-
tósabb

CZIPŐK!

Podráczy Ferenc

bőrbutorakárpitos
készíti az összes szakbavágó munkákat
Timișoara, Gyár., Andrássy-ut 2.

POPOVICIU FERDINAND

cipész Timișoara, II., Három
király-utca 21. szám.

Legszebb és legmodernebb ki-
vitelben, mérsékelt áron készít
férfi és női cipőket.

„INDUSTRIA”

Kereskedelmi és Ipari rész.társaság.
Ezelőtt: KARCAG HENRIK.
Timișoara, Strada Bratianu (Uri-u.) 31
Gőzgépek, motorok, motorkék, gaz-
dasági és malmászati gépek, műszaki
cikkek, petrol, autogummi. Telefon 914.

Legjobb cipőt

készíti mérték után
KÁDI és FRISCH
Timișoara, Józsefváros Hunyadi-ut 9

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara, Belváros Str. G. Lázár
Szerb-utca 2. szám

KIADJA
DINNYÉS ÁRPÁD

„MOZGÓKÖNYVEK” KÖNYV- ÉS LAPKI
ADÓVÁLLALATA
TIMISOARA, BELVÁROS

Kéziratokat a szerkesztőség
nem ad vissza és névtelen le-
velekre nem válaszol.

Megjelenik minden
vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	—	—	480 lei
Fél évre	—	—	240 lei
Negyed évre	—	—	120 lei
Egy hóra	—	—	40 lei

Egyes szám egész Romániában
10 lei, Bucurestiben 12 lei.
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. korona, Bécs-
ben 3600 o. korona.

FŐSZERKESZTŐ:
DINNYÉS ÁRPÁD

FELELŐS SZERKESZTŐ:
PAPP SABIN

MŰVÉSZETI SZERKESZTŐ:
SINKOVICH DEZSŐ

Zseniális ügyvéd.

Bohózat 5 felvonásban.

A «Káviár» eredeti kézírata.

Irta: **Pengő Gyula.**

1. felvonás.

A feleség: Érted, elválok!

A férj: Azt szeretném látni.

— Még ma beadom a válóke-
resetet.

— Mit érsz vele, én nem vá-
lok.

— Majd csak elválaszt a bi-
róság!

— Szó sincs róla. Nem tudsz
semmi olyan okot felhozni, ami
a válást indokolttá tenné. Nem
csaltalak meg, nem lumpolok,
jól bánok veled, szeretlek...

— Ép ez az! Tulságosan is
szeretsz!

— Az nem válási ok!

— Maga vagy a megtestesült
érzékiség.

— Azért nem választ el a bi-
róság. Legfeljebb azt fogják
mondani, hogy »Száli te nem pa-
naszkodsz, te dicsekszel.«

— Én nem birom ezt az örö-
kös szerelmet tovább. Én elvá-
lok.

— Majd elválík, hogy ki vá-
lík el.

2. felvonás.

A feleség: Hát mit gon-
dol ügyvéd ur, meg lehet nyerni
ezt a válópert?

Az ügyvéd: Mindenesetre. De
azon az alapon, ahogy nagysá-
gos asszony gondolja, bajosan.
Hanem majd éppen az ellenke-
zőjét fogjuk állítani.

— Mit?

— Hogy is fejezzem ki ma-
gam? Hát azt, hogy kedves fér-
je... szóval okul a férje meg-
magyarázhatatlan közönyössé-
gét fogjuk felhozni.

— Hogy-hogy?

— Azt fogjuk állítani, hogy
kedves férje két hónapos há-
zaséletük alatt a szeretetnek és
gyöngedségnek legkisebb jelé-
vel sem közeledett nagyságos
asszonyomhoz.

— De hiszen ez nem igaz. Sőt
inkább nagyon is közeledett.

— Annál jobb.

3. felvonás.

A törvényszék elnöke: A bi-
róság mult héten tartott ülésén
ugy döntött, hogy a férj ellen
orvosszakértői vizsgálatot ren-
delt el. A férj e rendelkezés
értelmében időleges balkézről
való ismerkedésre vitetett, ahol
a bíróság képviselőjének, két
orvosszakértőnek és a két ügy-
védnek jelenlétében kellett meg-
cáfolnia feleségének állítólag
igaztalan vádját. A szemle meg-
történt. Ezennel megkezdem a
tanuk kihallgatását. Tanu ur,
lépjen elő!

A bíróság kiküldöttje: Pa-
rancsol?

— Megcáfoltnak látta ön a
panaszosnő vádját?

— Minden tekintetben.

— Köszönöm, elég.

A férj ügyvédje (a férjhez):
Gratulálok, a törvényszék nem
fogja kimondani a válást.

A feleség (az ügyvédjéhez):

Elvesztjük a pert a maga okta-
lansága miatt.

Az ügyvédje: Szó sincs róla.
Sőt. A törvényszék ki fogja
mondani a válást.

A bíró (az orvosszakértőhöz):
Tanu ur lépjen elő!

Az orvosszakértő: Parancsoljon!

— Megcáfoltnak látta ön a
panaszosnő vádját?

— Minden tekintetben.

A férj ügyvédje: Nem mond-
ják ki a válást.

A feleség ügyvédje: Kimond-
ják a válást.

A bíró: További tanuk ki-
hallgatását mellőzöm, minthogy
az eddig kihallgatott tanuk val-
lomásaiból is napnál világosab-
ban kiderül, hogy a panaszosnő
alaptalanul illette vádjával fér-
jét. A bíróság a panaszosnőt ez
alapon férjétől való elválasztása
iránti kérelmével elutasítja.

A férj ügyvédje: Mit mond-
tam?

4. felvonás.

A feleség ügyvédje: Tekintetes
királyi törvényszék! Miután a
tekintetes bíróság felem váló-
keresetének előbbi indokát nem
találta beigazoltnak, újabb okot
jelentek be.

A bíró: Mit?

A feleség ügyvédje: Kérem a
válást azon az alapon kimon-
dani, hogy a férj tanuk előtt
hütlenné vált a feleségéhez.

A férj (gutaütést kap.)

5. felvonás.

A törvényszék elnöke: A bi-

róság a válókeresetnek ujabban benyújtott indokát alaposnak találta és ezen az alapon a házastársakat a mai napon egymástól elválasztja...

(Függöny.)

TÁRGYALASON.

A bíró: Mondja csak vádlott, Blahunka Irén, mondja csak, honnan telik önnek szép ruhákra, selyem alsószyknyákra?...

A vádlott: És ezt te kérdeled tőlem Tónikám?!

KORHAZBAN.

— Hány halálesetünk van ma.

— Kilenc, doktor ur.

— Kilenc? Hiszen én tíz embernek irtam receptet!

— Igen, de a tizedik nem vette be az orvosságot. P.

EGY KIS GARNIZONBÓL.

Egy kis helyőrségnek az agg Widibal herceg volt a parancsnoka. Egy napon a helyőrség fiatal, új hadnaggyal szaporodott. Tiszteletére estére ismerkedési estély volt. Widibal hercegnek az adjutáns mutatta be a fiatal hadnagyot.

— Füttyhalmy Brunó, hadnagy.

— Ah, Füttyhalmy! Az ön édesapja nekem jó barátom volt. Tehát maga az ő fia?

— Igenis fenség.

— A papa, ha nem tévedek, kétszer nősült, ugy-e?

— Igenis, fenség; én a második házasságból származom.

— Igen? De bizonyára ismerte az első asszonyt is?

A VAKOK HANGVERSENYÉN.

— Hová mentek ma este?

— A vakok intézetének hangversenyére!

— Milyen tolettben?

— Mindegy, ugysem látnak...

Opál.

A 29-es szoba titka.

— A Káviár eredeti kézírata. —

— No gyerekek, Isten veletek. Haza megyek. Elég volt.

— Maradj még, hisz' még nincs késő.

— Hogy nincs késő? Már fél három, mire haza érek hajnal lesz.

— Na és? Csak egy lityit megiszunk és azután mindnyájan egyszerre hazamegyünk.

— Egy pohárral sem! A viszontlátásra!

Elindultam gyalog és egy rövid félóra múlva már megérkeztem a hotel elé, ahol a 29-es szobát birtam. Beléptem a szobába és elbortorkáltam az éjjeli szekrényig. Mikor előveszem a gyufát, hogy meggyujtsam az éjjeli szekrényemen álló gyertyát, rám támadt egy női hang:

— Végre! Te szemtelen, te pófátlan te... nem sül ki a szemed: Nő ember vagy, te vagy mi a frász? Engem itt hagysz egyedül a szállóban és szaladgálsz gazemberségek után, öregember létedre... Nem látott te nyavalyás, hogy kinevet a világ?...

Elhült bennem a vér. Agyamban egy nő, aki még feleségnek is kiadja magát. Nem tudtam szólni egy szót sem.

— Mit? Te aljas? Még hallgatsz? Miért nem felelsz? Ugylátszik megint berugtál!... Ez fog téged tönkretenni, te piszok, aljas fráter...

— Pszt, hallgass édes, mert meghallják a szomszédok, suttogtam én, hogy ne ismerje fel a hangomat.

— Mi az? Na és? Hadd hallják meg, hallja meg az egész világ, hogy milyen piszkos ember vagy? Elhozol Timisoarára, hogy egyedül hagyj a szállóban — aztán elmégypumpolni! Te szemét!

Ezen idő alatt törtem a fejem, hogy lehetne megoldani ezt a rejtélyt és végre, ha már így van, miért ne használnám ki az alkalmat?... Miért ne... csókoljam meg őt? Mégis, ő, volt az én ágyamban.

— Ne közeledj, mert megvágalak. Nem szégyelled magad? Mi? Szeretkezni akarsz? Miután láttam, hogy áll a bál, elhatároztam, hogy kimegyek a folyosóra és meg nézem a szoba számát... hátha el-

tévesztettem. Gyorsan léptem ki az ajtón, még gyorsabban becsuktam és kíváncsiságtól égő szememet rámeresztettem a kis számlapra — tisztán láttam — 29-es volt!

— No de ilyet, ki a fene lehet az a nő az én ágyamban?

Elhatároztam, hogy idecsengetem a szobaasszonyt, hadd fejtse meg ő a talányt. Amikor megakartam nyomni a csengőt, azon a táblán, ahol az összes szobák számai felvannak tüntetve... akkor láttam, hogy a táblán II. emelet áll. Rögön tisztába lettem mindennel; ugyanis szobám a III-ik emeleten volt.

Pöszlike.

„IDEAL“

!

manikürszalón, Timișoara, Belv., Grand Hotel Ferdinand

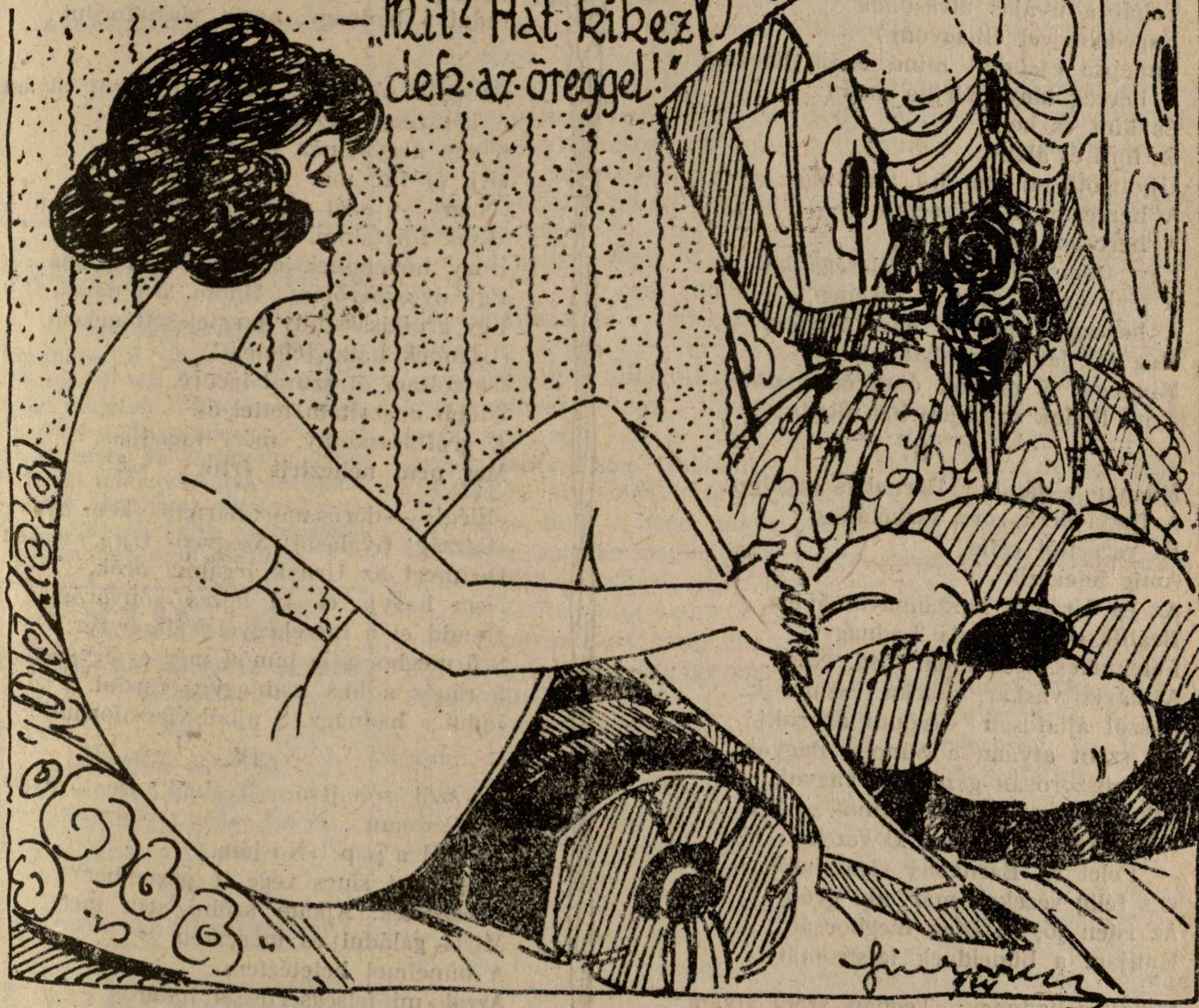
Hölgyfodrászat, Henne-féle hajfestés, ondulálás, női és férfi manikür.

LA DONNA È MOBILE

-Képzeld csak Aladáronat pazarlásai miatt apja - az a vén. börtönkép-gyámság alá helyezte!"

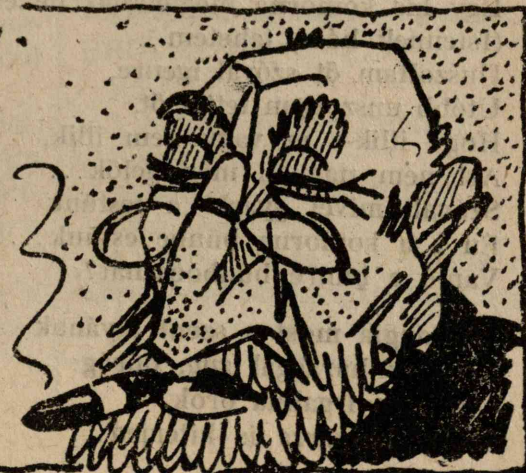
- "Na és mit csinálsz most?"

- "Mit? Hát kikezdek az öreggel!"

KÉNYSZERŰSÉGBŐL

-Kénytelen vagyok egy társat venni magam mellé, hogy a cégennél legalább az egyiknek legyen becsületes ábrázatja!"

A GÁRDISTA ÉS A PAP

A »Káviár« számára írta: Sextus.

I.

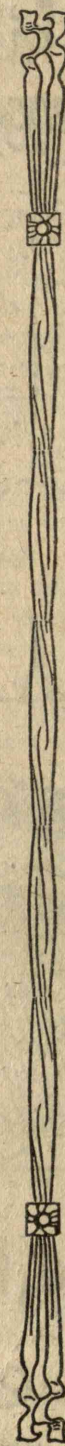
Egy kicsi német hercegségben
(A név itt mellékes nagyon,
Tehát a nyájas olvasónak
Engedelmeivel elhagyom.)
Ünnepre csendült mind a tiz harang:
A herceg lánya férjhe' ment
És kint és bent
És fönt és alatt
Ujjongott minden hü alattvaló.
A hercegnő, a kékszemű,
A hercegnő, az olvadó,
Egy szomszéd herceg felesége lett.
A férj, az túl már az ötvenen,
A hercegnő meg — édes istenem —
Még alig látott tizenhat telet.
Mindegy! A püspök őket összecadla,
A mi fejünk se fájjon hát miatta...

II.

Másnap a jámbor Barnabás atyához,
A tiszta-életű zord aszkétához,
Ki reggeltől estig,
Amig lefekszik
Az ég Urának hozsannával áldoz,
Beállit egy gárdista hadnagy,
Félelmetes. Goromba. Vad. Nagy.
A karja vaskar, marka vasmarok.
S szól ájtatosan. »Gyónni akarok!
Óh szent atyám, a bűneim nagyok,
Háromszorosan gazember vagyok.
Elkárhozom, azt mondanom se kell...«
»Nem kárhozik el az, ki vezekel«
— Felel rá Barnabás vigasztalón —
»És félig vezekelt már, aki gyón.
Az isten jó, az isten megbocsát...
Halljam a bűneidnek lajstromát!...«

Sóhajta a hadnagy: »Tegnap, szent atyám,
A kékszemű hercegnő lakziján,
Egy kis komorna megtetszett nekem.
(Istennek hála, tehetem.)
Unszoltam őt szóval igenre,
Utóbb unszoltam tettel őt,
Hogy illik-e ez vagy nem illik,
Azt nem nagyon mérlegelők...
Szóval, mivel gyarló a testünk
Én s a komorna bűnbe estünk...
Van-e e bűnre bűnbocsánat?«

És hangja most a szent atyának
Kemény haraggal zug, dörög:
»Az isten irgalma örök,
Az ily betyárra is kiterjed...«

Mondj el háromszáz miatyánkot,
Látom a bűnöd szánod-bánod,
Hát ismételni sohse merjed!
És rájanéz szigorral, mordul.
Indul a hadnagy. Aztán visszafordul.

III.

És szól sóhajtvá: »Tegnap, szent atyám,
A kékszemű hercegnő lakziján...«
A pap nagyot néz. Ez a kezdet!
»Ej, ej fiu, már újra kezded?«
»Nem« — szól a hadnagy szomoruan —
»Csak folytatom. Sajnos, de úgy van,
Hogy bűneimnek nincsen szeri-száma...
Egy nyoszolyólány, finom, uri dáma,
Egy grófkisasszony megtetszett nekem...
(Istennek hála, tehetem!)
Unszoltam őt szóval igenre.
Utóbb unszoltam tettel őt.
A grófkisasszony, mért tagadjam
Meg nem neheztelt érte... sőt!«

»Elég!« — dörög most Barnabás keményen —
»Gazság! Gyalázat! Szégyen! Ujra szégyen!
De mert az Urnak irgalma örök,
Nem hagyja el, ki hozzá könyörög,
Mondd el a hiszekegyet kétezerszer
S ő megbocsátja bűnöd még ez egyszer...«
S ránéz a bus hadnagyra zordul.
Indul a hadnagy. S újból visszafordul.

IV.

És szól sóhajtvá: »Tegnap, szent atyám,
A kékszemű...«
És szól a pap: »No lám,
Még most sincs vége te gazember?
»Reszketek. Ajkam szólani sem mer.
Mivel galádul és merészen
A bűneimet betetéztem
Azzal, mi felségsértéssel határos —
S amiből szörnyű botrány kerekedne,
Ha megtudná a város.
A szép menyasszony megtetszett nekem,
(Istennek hála, tehetem!)
Unszoltam őt szóval igenre,
Utóbb unszoltam tettel őt,
A szép almába én haraptam
Egy órával — a férj előtt...«

»Vakapátok!«
— A szent atya dühösen közbevágott —
»Ha rágondolok, majd megpukkadok...
Öreg hiba,
Hogy ilyen finom lakzira
Engemet meg se hívtatok!«

Náthánál
a Kaiser Borax öblítés
biztosan hat,
azonnali könnyülés!

Vasáros András autógarage

Timișoara, IV., Hunyadi-ut 50.-sz.
Teljesen új és keveset használt
autók raktáron. Motorkerékpárok.
Alkatrészek. Gummik. Indítókészü-
lék (mágnes) és karburator javítás
Műszaki műhely. Autók szakszerű
javítása. Bármilyen alkatrész gyár-
tása. Legmodernebb karosszériák
és rádiotorok gyártása

"KURIR"

hírlap- és könyvtérjesztő
vállalat

Elvállal a világ
összes lapjaira
előfizetéseket és
hirdetéseket.

Suboticán (Szabadkán).

DURA elektrotechnikai
és műszaki vál-
lalat. Galvánelemek gyára
Telefon 54
Timișoara, Fabrica Calea Buziasului 12

Telefon 67.

Telefon 67.

Nagy Testvérek műszaki vállalata

Timișoara, Str. Eugen de Savoye
(Jenő herceg-u.) 1. sz.

Elvállal villanyvilágítás és vízve-
zetéki berendezések szerelését, va-
lamint javítását, továbbá minden-
nemű mű- és épületlakatos-mun-
kákat. — Javításokat pontosan
és jutányos árak mellett eszközöl

Családi ügyek.

— A Káviár eredeti kézírata. —

A bárónak nagyon tetszett a
doktornő. Nem doktorné, ha-
nem doktornő, mert dr. Ara-
bella tényleg orvos volt.

A báró már nagyon régen
szerette Arabellát, aki szinte
szíve egész hevével vonzódott
a kopasz emberhez. Így aztán
csakhamar megértették egymást
és békés egyetértésben éltek. A
békét legfeljebb az zavarta meg,
hogy Arabella gyakran leszidta
a kopasz bárót.

— Én nem tudom — szokta
mondani, — én nem tudom,
mit csinálhatsz te a hátam mö-
gött.

— Tudod jól — mondta ilyen-
kor szerényen a báró, — hogy
erről sose volt szó. A hátad
mögött semmit sem szoktam.

Röviden: Arabellának az volt
a panaszja, hogy a báró, mikor
jön, olyan, mintha menne. Szin-
te kedélybeteg, hallgat, bágyadt
és nem méltányolja kellőképpen
a doktornő odaadó hangulatát.

A báró pedig mindig így men-
tegetődzött:

— Kérlek, ha ismernéd a bá-
rónőt, nem szólnál semmit. De
te nem ismered ezt a vörös bes-
tiát, aki minden ellentállóképes-
séget letöri. Te nem ismered.

— Meg fogom ismerni —
mondta zordonan dr. Arabella,
és elővette a snellzidert, majd
egy kis lábosban bosszút for-
ralt a bárónő ellen.

— Barnabás — mondta szigo-
ruan Arabella másnap, — Bar-
nabás, én azt hiszem, hogy ne-
jed ömértósága beteg. El kell
őt hoznod hozzám.

És a báró még aznap dél-
után beszállította nejét Arabella
rendelőjébe. Ő szerényen kint-
maradt a váróteremben, míg a
két nő végzett egymással.

A doktornő megkopogtatta a
vörös bestiót, mire az a szokás
hatalma alatt nyögte.

— Szabad!

— Azt nem kérdeztem. Men-
jünk tovább.

És továbbment és tovább ko-
pogtatott. Ugy összekopogtatta
a bárónőt, hogy az verésnek is
elég lett volna.

Majd, hosszas gondolkodás
után, kimondta a szentenciát.

— A bárónő komolyan beteg.
Legalább egy évig nem élhet az
urával.

A bárónő csüggedten ereszt-
ette félárbórcra himzettmellű
selyemingét, a doktornő pedig
behívta a bárót.

— Nagy baj van, báró ur,
— mondta, — nagy baj. Önnek
legalább egy esztendeig nem sza-
bad ömértóságához közelítenie.

Arabellának büszke, diadal-
mas és bosszuálló mosoly ját-
szadozott az ajka fölött.

A bárónő pedig elszomo-
rodva konstataulta:

— Ha így áll a dolog, körle-
velet kell nyomtatnom a ka-
szinótagok számára. P. P.

A TIZESEK.

A szatmári törvényszék hol-
mi ugoesai hamis bankók ügyé-
ben nyomozással bizta meg a
halmi szolgabírószágot. A nyo-
mozás befejeztével az iratok
visszamentek Szatmárra, ám a
hamis százások tévedésből visz-
szamaradtak. Jön a reklamáció:
kéretnek azonnal a bűnjelek.

A szolgabírószág annak rendje
és módja szerint megcimez egy
utalványt 1000 leiről, postára ad
10 drb. hamis záaszt, ráírván
a szelvényre: »Itt küldjük a ha-
mis százásokat.«

BÍRÓ ELŐTT.

Bíró: Neve?

A hölgy: Molnár Jusztina.

Bíró: Kora?

A hölgy: Harminchat év.

Bíró: Állapota?

A hölgy (magából kikelve):
Kérem, ne sértessen bító ur,
én tisztességes hajadon vagyok,
nekem nincs állapotom...

Z. L.

ADK

DEKOLTAZ

TÖRTÉHE

A KÁVIA

ÖSSZEGYÜJTŐ

S.D.

TUTANKHAMEN-NE

ÈVA-ANYÁNK

DEKOLTÁZSA

1923.

1920.

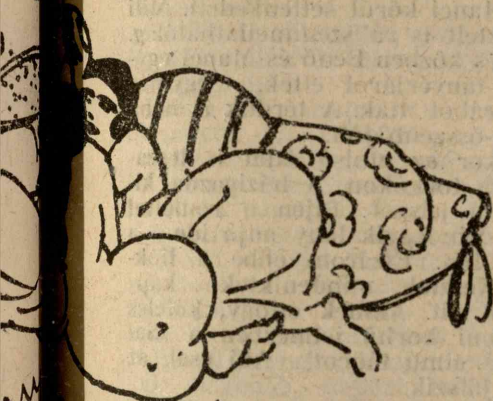
1925

ADK
KAZS

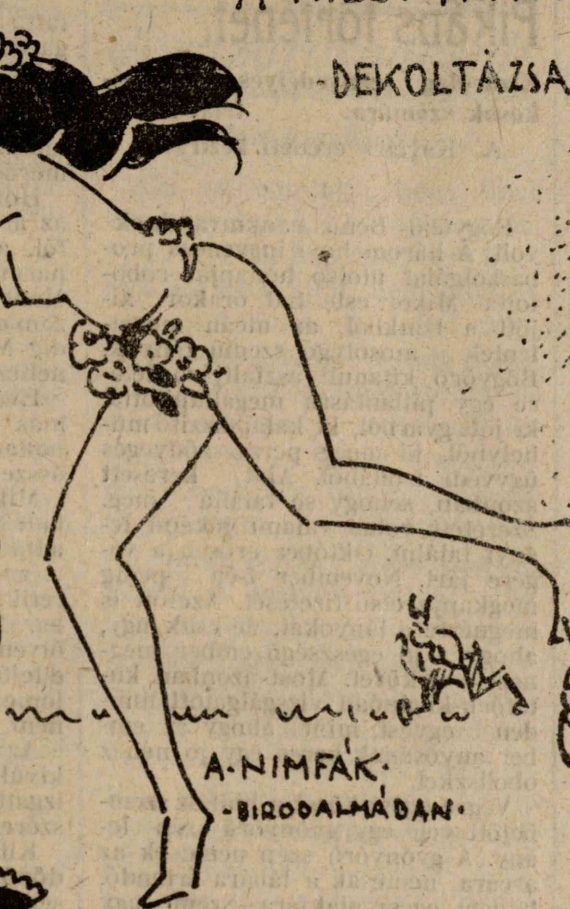
TE
HEZ
LA
E
JTO

A-MILOI-VÉNUSZ

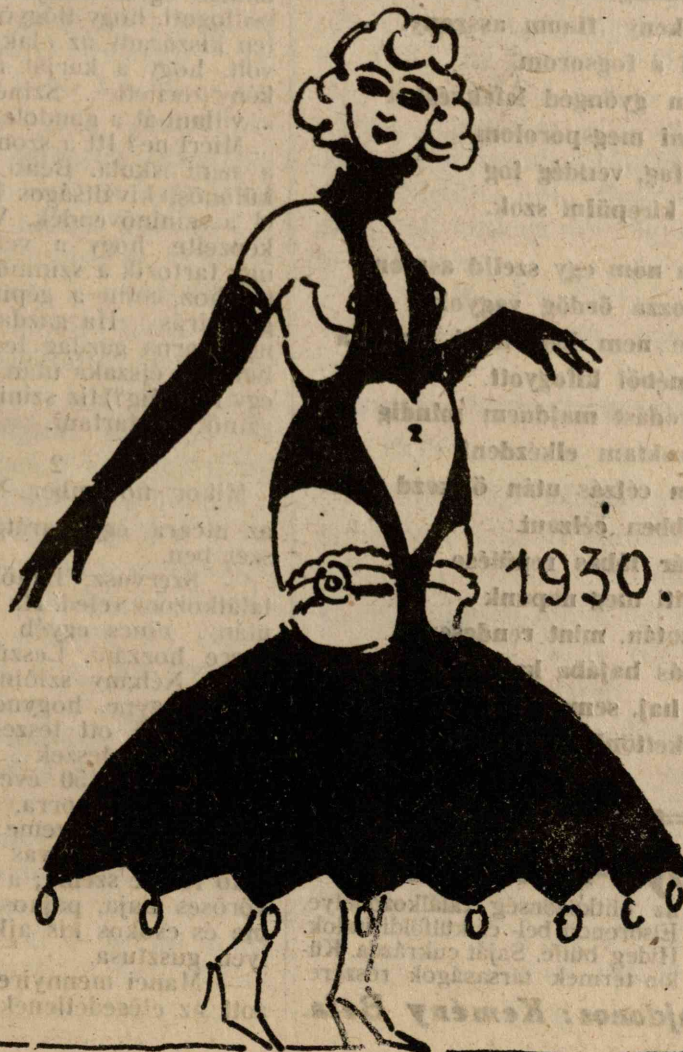
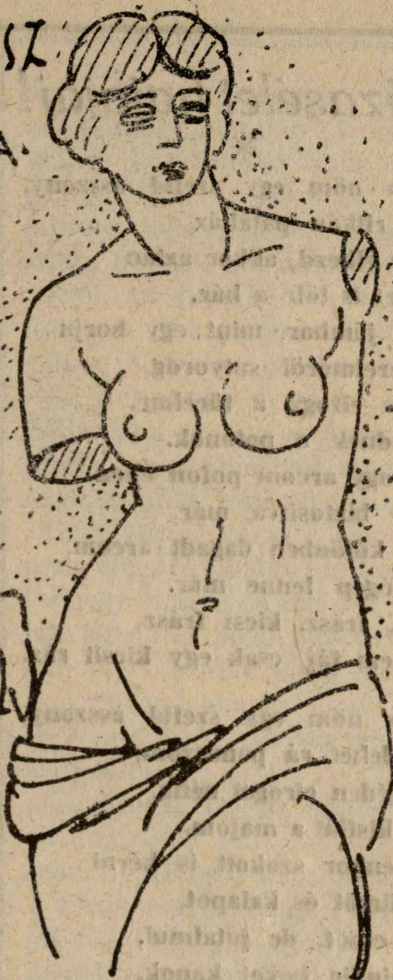
-DEKOLTÁZSA-

DEKOLTÁZS-A-
-HÁREMBEN-

A-NIMFÁK-
-BIRODALMÁBAN-

1930.

1925.

1927.

Házaselet hajajaj! Pikáns történet.

✱

Drága nőm egy szelid asszony,
csak ritkán patáliáz,
de ha elkezd, akkor aztán
reszket is tőle a ház.
Néha jámbor, mint egy borju,
s szerelméről sutyorog,
de ha elfogy a türelme,
repkednek a pofonok.
Jó, hogy arcom pofon ellen
régén biztosítva már,
mert különben dagadt arcom,
pofozógép lenne már.
Frász, frász, kicsi frász,
így nem fáj, csak egy kicsit ráz.

Drága nőm egy szelid asszony,
nem lehet rá panaszom,
gyöngéden cirogat néha,
mint kisfiát a majom.
S ilyenkor szokott is kérni
kosztümöt és kalapot,
sevrő-cipőt, de jutalmul,
én mindig boxot kapok.
Előzékeny, finom asszony,
kiveri a fogsorom,
milyen gyöngéd lefekvéskor
kivenni megspórolom.
Fog, fog, vendég fog
néha kirepülni szok.

Drága nőm egy szelid asszony,
én hozzá ördög vagyok,
persze nem kell látni, hogyha
türelméből kifogyott.
A civódást majdnem mindig
én szoktam elkezdni.
Finom célzás után ő kezd
erősebben célzani.
Egypár lábas repülése
élénkíti meg napunk
és azután, mint rendesen,
egymás hajába kapunk.
Haj, haj, semmi baj,
mindkettőnké vendég haj.

(—ámy.)

Lloyd-kávéház

az elitközönség találkozóhelye.
Elsőrendű bel- és külföldi italok.
Hideg büffé. Saját cukrázda. Külön
termek társaságok részére.

Tulajdonos: Kemény Béla.

Kizárólag szenvedélyes rulettjátékosok számára. Irta: Zrika.

A «Kaviar» eredeti kézírata.

1.

Bögyörő Benő bankhivatalnok volt. A három havi ingyenes probaszolgálat utolsó hónapját robotolta. Mikor este hat órakor kijött a bankból, az utcán megleltek a mosolygó szemű lányok. Bögyörő kitanult aszfaltjáró lélekre egy pillantásra megállapította, ki jött gyárból, ki kalapdiszító műhelyből, ki meeg-perzsaszőnyeges ügyvédi irodából. Akit keresett azonban, sehogy se találta meg. Szeretett volna valami jóképű lányt találni. Október erősen a végére járt. November 1-én pedig megkapja első fizetését. Azelőtt is megnézte a lányokat, de csak úgy, ahogy a jó egészségu ember megnézi a sirkövet. Most azonban kutatóan-kíváncian vizsgálgatott minden egyest, mint ahogy az ember anyósának keres egy jó nehéz obeliszket.

Végre egész közel a hidhoz szembejött vele egy gyönyörű szép leány. A gyönyörű szép nemcsak az arcára, nemcsak a lábára értendő, hanem egész alakjára. Szeme úgy csillogott, hogy Bögyörő ajka menten kiszáradt, az alakja meg olyan volt, hogy a karját reflexhajlásra kényszerítette... Színész-növendék... villant át a gondolat Benő agyán... Miért ne? Itt a szomszédban van a színi iskola. Benő képzeletében különös, kiváltságos helyet foglalt el a szín-növendék. Valahogy úgy képzelte, hogy a vetkőzés éppen úgy tartozik a szín-növendék hivatásához, mint a gépirónőshez a gyorsírás... Ha gazdag lesz (és ki ne akarna gazdag lenni egy átlumpolt éjszaka után, elválás előtt egy félóraig?) tiz szín-növendék barátnőt fog tartani.

2.

Mikor november 1-én kilépett az utcára, egy barátja jött vele szemben.

— Szervusz, Benő. Jó, hogy találkozom veled. Ha vasárnap délután nincs egyéb programod, gyere hozzám. Leszünk egynéhányan. Néhány szín-növendék is...

— Hogyne, kapott a szón Benő, ott leszek. Már háromkor ott leszek...

Együttvéve 50 évesek voltak. Egyiknek fitos orra, szőke haja és ábrándos kék szeme; a másiknak fekete haja, hamvas arca és lángoló fekete szeme; a harmadiknak vöröses haja, pajkos nézésű szeme és csókos kis ajka. Kinek milyen guszta.

— Manci mennyire késik, hangzott az elégedetlenek kara.

— Eljön, biztosan eljön, nyugtatta meg a kedélyeket a házigazda szava.

Es tényleg. Az ajtó megnyílik és belibben rajta Manci.

Benő ereiben a vérhullámok egymásra tolódtak. Ez az ő körüti ismerőse.

Hozzáálltak a terítéshez. Egyik az abroszt és szalvétákat rakta föl, a másik az ezüstöt hozta, a harmadik a hideg csemegeket. Manci meg a villamos tea-főzőn zamatos teát készített. Benő mindig Manci körül settenkedett. Mili neheztelt is rá szemmelláthatólag.

Evés közben Benő és Manci egymás tányérjáról ettek, egymás poharából ittak. A térdük is néha össze-összeült.

Mikor az utolsó falat is leszaladt a torkokon, a házigazda kiadta a jelszót: Eljen a roulette!

— Mindegyik lány adja ide a retiküljét. Elzárom ebbe a fiókba. Nesztek, mindenitek kap ötven leit. Akinek elfogy, köteles ellejteni korhű jelmezben a «Salome» című táncot... Aki csal, az nem játszik.

Az eszme tetszett. A pénzen kívül a kápráztató látványosság is izgatta a kedélyeket. A lányok kétszeresen vigyáztak a pénzükre.

Kiterítették a vásznat és megkezdődött a játék. A golyó szeszélyesen ugrált ide-oda. Egyszer a húszason állapodott, másszor az ötösön. A játékosok hol nyertek, hol vesztek. Csak Benőnek és Mancinak fogyott rohamosan a pénze. Amennyire örült Benő, hogy Mancinak csak pár lei tartja a ruháját, annyira tapasztalnia is kellett, hogy fizetésének megállapításánál a roulette-re em voltak tekintettel.

Figyelni kezdte a játékot. Ha Manci öt leiel megrakta Milieut, veszett. Ha két leiel megrakta Impairt, vagy Rouget, hol vesztett, hol nyert. Látnivaló, hogy pechchel játszott. A háromszoros téteket erősen, a kétszereseket gyengén megrakta ellene. Nyert. Tíz perc alatt vagy hatvan lei nyeresége volt. Manci egyre vesztett...

Mindenki lélegzetvisszafojtva figyelte a golyót, amint kisértetiesen csattogtot-pattogott. Manci utolsó két leiel megtette Manque-ot. Benő amily gyorsan csak lehetett, megrakta husz-husz leiel Passe-t és Dernier-t, egy-egy leiel meg harmasával a számokat 19–36-ig.

A golyó még egyet-kettőt vonaglott és megállott a 25-ösön. Elfotott ordítás tört elő a torkokból. Manci megsemmisülten állt és nézte, hogy fizet a bankár Benőnek. Ezzel az egy téttel 65 leit nyert.

Minden szem Mancin pihent. Végzetében megnyugodva ment a másik szobába, hol már elő volt készítve a «jelmez». Előkerült a megrendelt vak zongorista is.

Pár perc múlva előtűnt Mancsi. A zongorás belesapott a billentyűkbe, Mancsi néhány lépéssel a szoba közepére szökkent és a puha, vastag szőnyegen elkezdett táncolni. Egy-egy pajkosabb mozdulatnál erősen meglibbent a láncon csüngő könnyű fátyol és bal lábgyékán elővillant egy borsónyi lenese...

3.

Ejféltájban sorsot huztak, hogy melyikük kit kísér haza. Benőnek Mancsi jutott.

— Nézze, Mancika, proponálta Benő, tudok a közelben egy meghitt szállodát...

Mancsi betapasztotta a száját bársonyos kis kezével.

— Nézze kislány, monda a helyzet magaslatára emelkedve Benő, ha az én barátnőm lesz, holnap már mindenki sugdosni fogja: «hallotta, a szép Mancinak már van barátja, a Bögyörő és Bleyer zsirközpontnak a fia?»... Ez nekem is jó, meg magának is. A Belváros összes üzletei hitelt nyitnak magának, nekem meg nem kell megfizetnem, mert a Bögyörő és Bleyer Bögyörője csak névrokonom.

Az érv hatott. Mancsi ingadozni kezdett.

— De már akkor inkább az igazi Bögyörőnek leszek a barátnője, — próbálta ellenvetni.

Az igazi Bögyörő már régen meghalt. Csak a firmája van meg.

Az utolsó szavakat már a szálló délszaki növényekkel díszített halljában mondta.

(Vége.)

EMLEKEK.

A nő: Ha erre járok, a mézeshetünk jut eszembe, olyan volt, mint egy szép mese: Egyszer volt...

A férj: No, no, akkor még kétszer...

Pöszike.

BANKET UTÁN.

— Milyen ruha volt X-nén?

— Kérlek, a hölgyek úgy ki voltak vágva, hogy ha a ruhájukat akartam volna látni, az asztal alá kellett volna bujnom.

„BANATUL“

Szállítási és vámolási iroda. Ioan St. Radulescu. Vama - Timisoara

Elfogadok mindenféle vámügyletet, hiányokért felelek, árukat legpontosabban elvámolok. Gyors elintézés.

Ceruzaforgácsok.

— Női karrierék. —

Aki azt gondolja, hogy Boci egy négylábu kis bornyu, az nagyon tévedni fog. Boci nem bornyu és nem állat, nem cica és nem ölet, Boci egy fiatal szép, szőke leány, aki a Várady kabaréban az első számot szokta leadni. Amikor a podiumon fekete, rövid és feszes dresszben megjelenik, és formás lábait táncra emeli, — a közönség tapsol, mert Bocika ekkor nagyon herceg és nagyon kecses. Bocika általában mindig herceg és mindig fess, mert Boci most nagy nő lett. Várady Aladár művésznőt csniált belőle, artistát, aki az első táncszámot adja le. Boci valamikor egyszerű, kis nő volt. Évekkel azelőtt ujságok kiadóhivatalában dolgozott s bizonyára akkor ébredt fel benne a művészet iránt való hajlam, amikor egyik régebbi lapunkhoz, a Friss Ujsághoz belépett. Boci ekkor kezdett érdeklődni a kabarék után, ekkor irigyelte meg a lenge táncokat, mert hiába: a Friss Ujság kiadóhivatala és Várady kabaréja között van valami művészi kapcsolat. Ha nincs is, de Boci ezt megtalálta, mert más-különbben nem lett volna táncosnő Váradynál. Bocinak abban az időben Fischer Enil kurizált, a temesvári bohémvilág zsenge tagja, aki ma a váradi artista nőket vigasztalja, — míg ma Bocikának előkelő gavallérok csapják a szelet. Hiába: Boci nagy nő lett...

A másik karrier egy manikűr szalonból indult ki. Finikének hívják a művésznőt, aki ma Wendt tata podiumán táncol. Fini manikűrösleány volt volt Nicolin női fodrásznál. Az alig 14 éves kis dugó — így hívta mindenki — együtt manikűrözte a férfiakat Annuskával, a mindig vigkedélyű kis cigány-

lánnyal, aki ma már az »Ideál«-nál komoly manikűrös »kisaszszony« lett. Finike is hajlott a művészetre — Istenem! erre minden leány hajlik és addig-addig hajlott, míg elszökött hazulról, megtanult táncolni és fellépett Bukarestben, Constanában, Váradon és más helyeken. Két-három év múlva aztán felbukkant Temesváron és ügyes, szép táncaival sikereket arat. Finike testestől lelkestől »művésznő«; neki Temesvár nem elég, ő tovább fog tanulni, felmegy Pestre és Bécsbe, sziniiskolába fog járni, kiképzni magát, mert Finike okos leány, ő még sokra akarja vinni.

A mullokor este megszólított a Wendben:

— Szerkesztő ur nem ismer, én vagyok a Fini, aki oly sokszor manikűröztem magát. És a kékruhás kisleányt, hol van, mi lett belőle? — És ezer kérdéssel ostromol Fini, alig győzők válaszolni. Akkor kis fruska volt, ma szép, rövidhajú lány lett belőle, vakító fehér bőrrel, selyem ruhával és havi 3000 lei gázszíval. Előkelő vendége Nicolin női fodrásznak, ahol volt kollega női irigykedve néznek rá:

— Nohát ez a Fini, ki hitte volna, hogy ilyen nagy nő lesz...

OTTHON.

A hitközségi kántor a nagy ünnepekre készült s mivel napközben a sokféle mellékfoglalkozása minden idejét lefoglalta, otthon este és korán reggel az ágyban is dudolgotott.

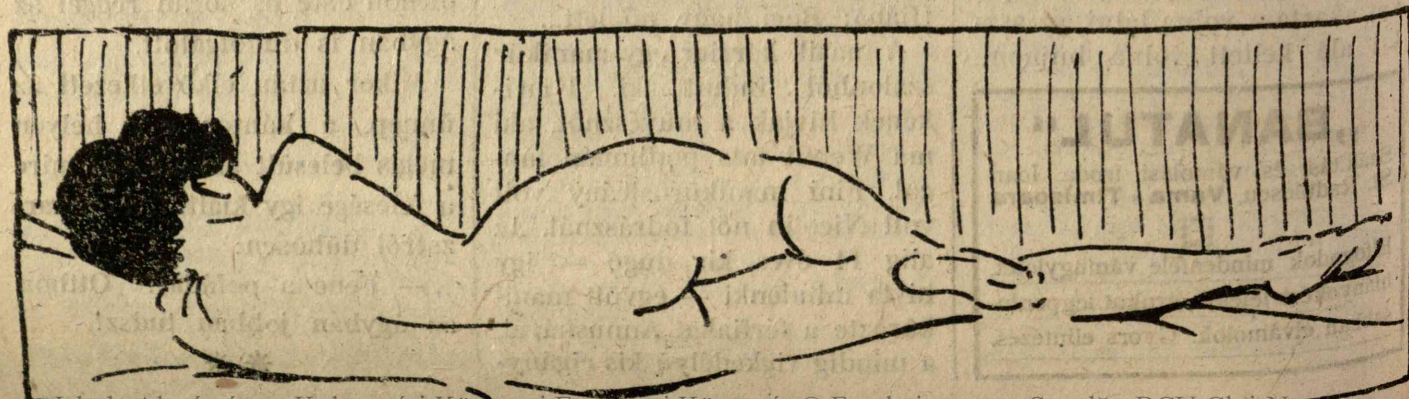
Mikor aztán elkövetkezett az ünnep, a kántor egy helyen mégis belesült az énekbe; mire a felesége így kiáltott le a kátról dühösen:

— Fene a pofádat! Otthon az ágyban jobban tudsz!

SIKERTELEN BÁLOZÁSOK UTÁN

Most aztán már a legfőbb ideje hogy
egy férjet fogjal magadnak! A te korod
ban az előkelő nők már másodszor
válnak!"

A KÉT MÉDI.

Tizenhat éves leányka volt a Médi
 És egy tucat udvarlója volt már néki.
 Járt utána diák, jogász s egyéb férfi,
 Mert hát nagyon szép leányka volt a Médi.
 Zsuron, bálon, hangversenyen,
 Csak rajta függött minden szem.
 De férfi nem mert tőle még csókot kérni,
 Mert hát igaz korrekt leány volt a Médi

De ugy háromnegyed éve lehet annak,
 Hogy Médinek egy szép fiut bemutatnak
 Ettől kezdve nem kellett már senki néki,
 Mert hát most már szerelmes is volt a Médi.
 Együtt voltak sülve főve,
 S a lány hitt néki; -- a dőre.
 A fiu elment. Nem kellett a lány már néki
 És hiába várja most már — a két Médi
 LELIK FERENC

EGY HAMIS EZRES NAPLÓJÁBÓL.

A Káviár eredeti kézírata

»Egy magas kopasz urnál voltam éppen, mikor először nem fogadtak el. Én azt hittem, hogy a kopasz össze fog tépni mérhetetlen haragjában, de ahelyett megcsókolt elől is, meg a hátulsó felemen is és gondosan elzárta a pénztárcájába. Aztán elvitt kocsikázni ki a Stefániára. Mikor a kocsisnak fizetni akart és átnyújtott engem, éreztem, hogy remeg a keze (félt, hogy eltalálnak fogadni), de a kocsis visszaadott, miközben azt mondta a kopasznak:

— Majd máskor tessék fizetni, nagyságos ur.

Délben megebédeltünk és akkor megint visszaadtak engemet, úgy hogy a kopasz este már elő sem vett.

A kopasz nagyon büszke volt reám és hogy lefeküdt, maga mellé fektetett az ágyba. Beszélgettem velem, megmentőjének nevezett és azt kérdezte, nem akarnék e holnap egy Ritz vacsorán résztvenni? Aztán elaludtunk. Én ugyan nem igen aludtam, mert a kopasz reám feküdt, nagyon féltett még a saját szuszogásától is.

Reggel egy adóintésre ébredtünk, aminek a kopasz módfelett megörült.

— Soha jobbkor! — kiáltott fel és megértő pillantást akart váltani velem, de én nem fogadtam el, mert hamis volt.

Én akkor már reájöttem a

kopasz mérhetetlen örömének nyitjára. Elvisz az adóhivatalba és miután nem fognak elfogadni, a legkevesebb, amit kaphat, féléves haladékokat fog elérni jóvoltomból.

És ugyis történt, elvitt. Büszkén, a mellét kidüllesztve beszélt arról a hétszáz leies kis bagatell összegről, melyet én fedeztem. Meg is mutatott. Tessek! Átnyújtott.

De az adóhivatalban nem tudnak kellő megértést tanúsítani a nagyvilág problémáival szemben. Ezt nyíltan merem állítani, mert nem is néztek meg — hanem rögtön elfogadtak.

—ró—ló.

ÖRÖK IGAZSÁG.

Azt mondják gyakran, hogy az üzletben nincs szerelem. A szerelemben azonban igen gyakran nincs is más, mint üzlet!

AZ ÜZLET A FŐ.

Stern és Weisz régi barátok voltak. Ugyszólván folyton együtt jártak s éltek-haltak egymásért. Egy szép napon mondja a Stern, amikor éppen a halastónál jártak:

— Te, akarsz 100 leit keresni?

— Hogyne! — felelte Weisz,

— de hogyan?

— Hát ide figyelj! Én beugrom a vízbe s te kimentesz. Ezért 100 lei jár az államtól.

— Jó, — felelte Weisz — és Stern beugrott a vízbe. De Weisz hagyta, nem ment utána s Stern már fuldoklott, mikor

végre idegenek kimentették. Dűhtől tajtékozva szólt Weiszhoz:

— Megörültél, miért hagytál megfulladni?

— Azért, mert eszembe jutott, hogy aki halottat fog ki, annak 500 leit fizet a halastót bérlő társaság.

Az öngyilkosjelölt.

A Káviár eredeti kézírata.

1.

Doktor Vas Soma, aki tíz esztendő óta teszi le már a jogtudomány kiegészítő szigorlatot és közben atyja-ura, a derék megyei főorvos bankói csendesen vándorolnak a sipisták zsebeibe, egyidőben mint ifju és bohó gimnázista szerelmes volt egy gyönyörűséges bakfis leányba. Kártya helyett a saját mellét verte még akkortájt és szerelmes szavakat suttogott ide-álja fülébe. Minden este órák hosszat sétált a szép Piroska ablaka alatt és olyan nagyokat fújt, akár egy lokomotív. Piroska ki-ki tekintett az ablakon és egy-egy biztató mosolyt küldött Soma felé, a ki akkor még se doktor, se pedig Vas nem volt, lakonikus rövidséggel Weisz volt a neve. A papáját még most is így hívják. Mindezt azonban nem fontos, tény, hogy Soma és Piroska között nem történt semmi. Ennek azonban semmi más oka nem volt, mit hogyha valami történt volna, nem folytatnánk történetünket.

2.

Soma közben az államtudományok tudora lett és egy szép nap, visszaérkezett falujába. A korzón találkozott Piroskával és szí-

vében újra fellángoltak a régi érzelmek. Piroska szívében szintén. Es a két láng egyesült éjfél után.

3.

— Megölöm magamat! — kiáltott kétségbeesetten Doktor Vas Soma. Ime mig én haboztam, más már letörölte hűséged himporát. O Piroska. O én számár, ha öt év előtt jöttem volna, elsőnek érkeztem volna. Ezt nem tudom tulélni.

— Csacsi — szólalt meg Piroska, — hiszen én öt év előtt már 15 esztendő voltam. Miért ölnéd meg magadat, légy egész nyugodt, már akkor is későn érkezted volna.

Vass Tibor.

SZERENCSE A SZERELEM-BEN.

Bencsulák uf letörve jön haza éjfél után a klubból.

— Teljesen leégtem, elvesztettem minden pénzemet — vallja be kétségbeesetten a feleségének katasztrófát.

— Na látod, te mafla, — feleli rá a menyecske szemrehányóan, — és te mégis mindig annyira odavoltál, ha egy kicsit megcsaltalak!...

A MARHAK.

X. Y. fiatal fiskális beállit reggel hét órakor egy jóbarátjához, aki rögtön észreveszi rajta, hogy nem aludt egész éjjel.

— Hol voltál? kérdi.

— Képzeld! A belvárosiban Miki és Lipi — a marhák — egész mostanig preferencet játsztak.

— És te?

— Én kibiceltem nekik!

Z. K.

Ez a hely

a MIA KREM számára van fenntartva, amely dr. Kovács gyógyszer-tárában, Temesvári Gyárváros kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KREM-nek nem kell reklám.

ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ
Gyárv. f. u. 32.

KOSSAK

fényképészeti műterme Belváros, Szt. György-tér, Kossak-palota, II. emelet.
Nyitva: hétköznap esti 6 óráig,
vasárnapon d. u. 5 óráig.

**Autóvilágítási berendezések,
gyűjtő és mindennemű villany-
gépek tekerceselése és javítása
gyorsan és pontosan készül**

Goldsmann Rudolf

elektrótechnikai vállalatánál.
Timisoara. I. Zápolya ucca 4. sz
(Bejárat a Grisellini uccából.)

"DANUBIA"

csokoládé- és cukorkagyár
Bul. Carol (Hunyadi-ut) 14.

Telefon-szám: 13-21 és 13-22.

Gerstmayer és Denhof

nemzetközi szállítók
Timisoara, Belváros.

Klug István

gép- és malomépítési vállalat
Timisoara-Fabrica, Str. Tel Crai
GYÁRVÁROS Három király-utca 26 sz.

Vidékről előfizetést

felvesz a kiadóhivatal, Temesvár, Szerb-utca 2. sz. Vidéki előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetés megkezdésekor leg-alább fél évi előfizetési díjat sziveskedjenek előre beküldeni, mert a havonkénti előfizetés nehezíti az adminisztrációt. Mivel a posta az utalványokat még ma is késedelmesen fizeti ki, az előfizetési díjat célszerűbb ajánlott levélben beküldeni. Minden egyes előfizető a helység nevét magyarul is tüntesse fel, mert a kiadóhivatal nem bírja magát másképp tájékoztatni. Aki vidékről hirdetést akar közzétenni, annak a kiadóhivatal levélben azonnal válaszol s közli a hirdetési tarifát. — Vidéki hirdetések díja előre fizetendő.

A szalmaözvegy kalandja.

A "Káviár" számára írta: —an—dor.
(6)

— Csinos itt magánál! — mondta aztán, hogy valamit mondjon.

— Igen, elég csinos — felelte Manó büszkén. Aztán hirtelen lendületű fordulattal hozzá-tette:

— Miért nem ül le?

— Leülök, de ismételnie kell az ígértét!

— Ugyan! Ha egyszer már megígérttem...

Matild leült a pamlagra és Manó melléje telepedett. Egy pillanatig mereven nézte, majd egy újabb fordulattal magához ölelte.

— Mit csinál? — kérdezte Matild halkan.

— Mit csinálók? Hiszen látod, szeretlek!...

— De...

A szó a torkán akadt, Manó belefojtotta. A száját rátapasztotta a Matild szájára, amelyet mintha szétmorzsolni akart volna. Matild tiltakozás nélkül tűrte a csókot, sőt teljes hévvel visszaadta. Így csókolóztak, jobb ügyhöz méltó buzgósággal vagy öt percig, amely öt perc le-telte után fuldokolva köhögni kezdtek. Manó mind szorosabban ölelte magához Matildot, aki bizonytalanul és inkább csak az illem kedvéért védekezett.

— Nem, nem... — sugta Matild — mi jut az eszébe?

— De édes...

— Így tartja meg a szavát?

— A szavamat... A szavaknak el kell nemulniok, amikor a tetekre kerül a sor...

És Manó az indulat hevében letérdelt Matild előtt.

— Keljen föl — szól Matild mind bizonytalanabb hangon — nem szeretem, ha a férfiak térdelnek előttem...

(Folyt. a 10. oldalon.)

A vonaton történt.

Egyedül ültek ketten a kupében. Egy férfi és egy hölgy. Már órák óta tart az együttlét s még egy szó sem hangzott el közöttük. A férfi újságot olvas, a hölgy kinéz az ablakon. Egyszerre csak a férfi eldobja a kezéből az újságot s minden szó nélkül átkarolja a hölgyet s egy csókot nyom az ajkára...

A hölgy elképedve ugrik fel:

— De uram... hogy merészel ön...

Mire a férfi így válaszol:

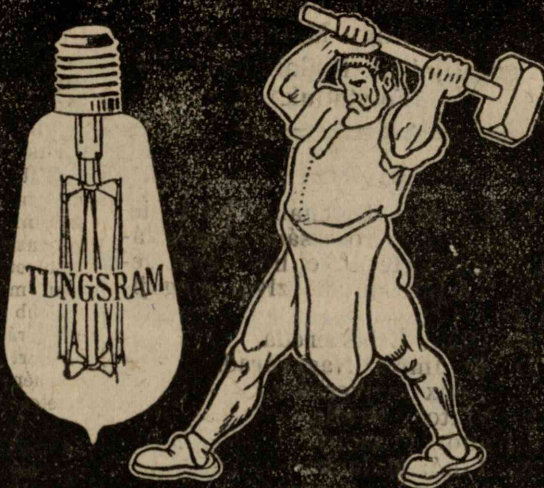
— Bocsánatot kérek... de... de rövidlátó vagyok s azt hittem, hogy alagutban vagyunk...

Öngyilkosság.

— Hallottad, szegény György barátunk öngyilkossági gondolatokkal foglalkozik?

— Igen, már tegnap meg is nőstült. T.E.

TUNGSRAM

A LEGTARTÓSABB ÉGŐ

Temesi Agrár Takarékpénztár R.-T., Temesvár

Telefon: 6, 14—66, 16—74, 16—75. Fiók: ARAD. Telefon: 800, 802, 803.

A Banca Commerciale Italiana si Romana Bukarest szövetséges Intézete

PERFEKT a legjobb poloskairtó készíti:

Schunck drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.
Telefon 13—30.

ÁRVAY mos, fest, tisztít olcsón és a legjobban.
Timișoara-Józsefváros, Bem-utca 20 sz.

I. Milmann Kanditen- und Chokolade Lager. Timișoara
Josefstadt, Boulevardul Berthelot 13.

Maison Perák
női fodrászat

Modern frizurák. Henne-féle hajfestés. Külön női- és férfi manikűr-szalón. Arcmassázs

Pollinger Mihály műszerész Timișoara

(Gyárváros), Széna-tér 8. Finom esztérgamunka, precíz fogaskerekek, nikkelezések

Tatár Mihály
uri szabó és sapka készítő.

II. Páva ucca 6 szám.)))

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybeni eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **BRASSOI LAPOK**
Brassó, Kapu-u. 64-6

Előfizetési ár:
Vidékire 1 hóra 50 lei
" 1/4 évre 140 lei
" 1/2 évre 250 lei
" 1 évre 500 lei

POLITIKAI NAPILAP

Telefonszámok: Szerkesztőség 177. Kiadóhivatal: 82. Igazgatóság: 677.

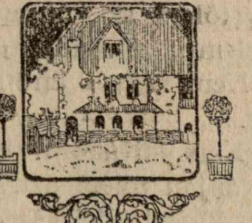
A legjobb erdélyi magyar napilap

Park-

szanatórium

vizgyógyintézetében

(Belváros, a gyermek-kórház mellett) félfürdő, szénsavas, oxigén-, sós- és fenyőfürdők, fangó- és villanyos hőlégkezelés, gyógymasszage stb.

Férfiaknak
reggel 7-től fél 2-ig

Nőknek
délután 2-től 7-ig

Jegyek a szanatórium irodájában, a Zsuzsi csemegekereskedésben és az Antalóczy-féle drogériában kaphatók

— Miért?

— Mert ez nagyon fenyegető helyzet... Manó! Bizony isten megharagszom!

Matild piros arccal ugrott föl, Manó pedig elkedvetlenedve követte Matild példáját.

— Legyen okos — mondta Matild — ennek úgy sincs semmi értelme...

— De ha imádom! Ha majdnem megőrülök attól a gondlattól, hogy maga itt van az én szobámban, az én hatalmamban és...

— A maga hatalmában? Ohó!

— Matild! Az enyémnek kell lenned. Szép szerivel vagy erőszakkal, az mindegy, de az enyémnek kell lenned...

— Ugyan!

— Hát nem szeretsz?

— Szeretlek!

— Hát akkor miért késlelted a boldogságomat? Miért állasz ellen a vágyaknak, amely...

— Csak csendesen! Ne kívánja tőlem azt, hogy rögtön kegyelemre megadjam magamat. Nem vagyok én olyan aszszony...

— Nem kívánom. De maga se kívánja tőlem azt, hogy ölbe tetti kézzel üljek. Az én ölmebe tetti kézzel. Ha már ölbe tetti kézzel kell ülnöm, akkor...

— Értem. De előbb beszéljünk komolyan.

— Komolyan?

— De mennyire! Mielőtt a magáé lennék, tudnom kell, hogy igazán szeret-e?

— Az örülésig!

— Szép! Tudnom kell, hogy ez nem pusztán kalandszomj magánál, hanem becsületes, mély érzelem?

— Az!

— Bravo! Mert képzelheti, annak nem akarom magamat kitenni, hogy holnap maga fűtyörészve menjen tovább és engem ellelejtessen...

— Soba!

— Pompás! Így már kezd valamivel több bizalmam lenni magához...

— Angyal!

Manó az elragadtatás mámorában az ölbe ültette Matildot, akinek ellentállása lassan csökkenni kezdett. Piruló arcát Manó vállára rejtette és minden hangosabb megjegyzés nélkül tűrte, hogy Manó bluzának a gombjaival foglalatostkodjék. (Folytatjuk.)

A kiadóhivatal üzenetei.

Gál Béla. Ilmenau, Thüringia és And. M. Grosszám (Jugoszlávia): Előfizetésük e hó 1-ével lejárt. Kérjük annak szíves megújítását.

N. Olga: Csikszereda.

D. K. Imre: Nagyvárad.

V. Félix: Ujverbász.

S. Viktor: Braila.

Hiradó: Pozsony.

K. J.-né: Malacka.

D. I. Z.-né: Dérénytó.

Perényi O.: Kula.

Dán J.: Dobsina.

J. Aranka: Visó.

Grosz A.: Csikszentmihály.

Varga K.: Breszlau.

H. I.: Szent-Tamás.

K. Z.-né: Szent-Hubert.

Fenyő I.: Versec.

Körorvos: Szabadka.

I. Mancsi: Nagy-Károly.

L. K.-né: Szatmár.

V. Olga: Wien, M. Hilfstr. 9.

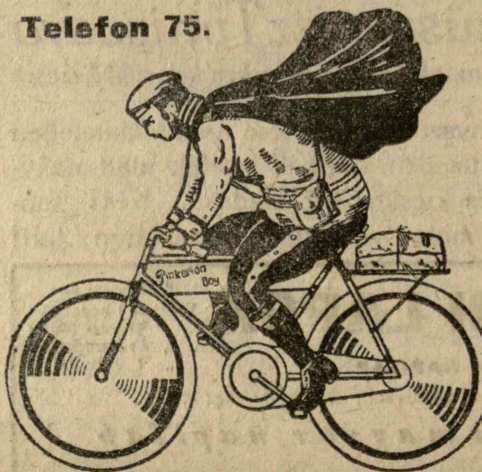
Előfizetésük március hó 1-én lejárt, kérjük annak szíves megújítását, hogy a lap küldése fenakadást ne szenvedjen. Külföldiek az itteni Temesvári bank és ker. r.-t.-nél lévő folyó számlánkra utalják át a pénzt.

Főmunkatárs: LELIK FERENC.

BRAUN aranyműves, órás és ékszerész

Józsefváros, Küttl-tér. Elvállal mindenemű új munkát, valamint javításokat a legújanyosabb árban eszközöl. Nagy választék kinaezüst tárgyakban. Tört aranyat és ezüstöt magas árban vásárol

Telefon 75.

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat vissza nem adunk és névtelen levelekre nem válaszolunk

LELIK FERENC, aki a „Káviár”-nak megalapítása óta munkatársa volt s akit olvasóink „Tum-Tum” név alatt írott munkái után közelebből ismernek, a mai naptól kezdve, mint főmunkatárs lapunk belső kötelekékébe lépett. Lelik Ferenc a fiatal írógárda egyik ügyes munkása, akinek írásain olvasóink még soha nem fogtak mulatni.

IFJU WERTHER. Hogyan bosszulhatná meg magát azon a nőn, aki az ön szerelmét megvetette? Erre a célra nincs alkalmasabb szer, mint: 6—8 deka rágalom, amelyet azonban észrevétlenül kell elhinteni, mint az assa foetidát. Ez azért a legjobb szer, mert a legfinomabb minőségű rágalom se kerül pénzbe, a bosszúállásért nem érhetik csattanósabb következmények. — HEDDA GABLER. Természetesen a huszárnak van igaza. Ön nem betegápolónak szerződött a részvétre méltó urhoz; ellenkezőleg, ez az ur azt esküdte, hogy önnel szemben egészséges lesz. Az esküszegés következtésért mindig az esküszegő férj felelős. Hogy milyen szavakkal köszönje meg a huszár figyelmességét? A szavak itt fölöslegesek. Facta loquuntur, vagyis: száz szónál is szebben beszél a tett. — POSTE RES. TANTE. Sikkasztónak nevezhető-e az, aki a banktól ügyesen elkelt pénzt nem prédálja el könnyelműen, hanem beleteszi a takarékpénztárba? Sikkasztónak semmi esetre sem nevezhető, ha sikerül a dolog, finántehtetségnek, ha nem sikerül, csak tolvajnak nevezhető. — DÁNIEL. Mi is valószínűnek tartjuk, hogy Ny. S. engedve a máramarosszigetiek felhívásának, vissza fog térni őseinek hitére. KARZATI. Azért hívják Julcsának és nev Julcsának — ahogy ő nevezi magát — mert Julcsa magyar név, Jlska pedig a Jlsca névnek csak affektált, franciáskodó elferditése. — UBUL. Ön kevesli, hogy K. P. csak a felét fizeti ki annak auz öszszegnek, amely a megye tisztviselőinek egy évre jár. Ez a nyilatkozat szép színben tünteti fel az ön minden garaszkodás megvető nemeslelkűségét, mert ebből a nyilatkozatából kitárhathatjuk, hogy ön gyanuarr a célra sokkal többet adott. — SPICZNYI ÁRPÁD. Hogy az az ur, aki ön szerint minduntalan felháborító hangon emlegeti a szidó utcát, antiszemita volna, ezt csak akkor fogjuk elhinni, ha ön bebizonyítja nekünk, hogy néhai Lueger Károly ur a szadagorai csodarabbi volt. — ADONIS Kinek volt igaza: annak az önkéntesnek, aki csudarnak nevezett minden olyan férfit, aki a babájától pénzt fogad el, vagy pedig azoknak az altiszteknek és közlegényeknek, akik ezért a kijelentésért az önkéntest félholtra verték? — engedelmet kérünk, de ez a kérdés kétsé naiv, mert ritka eset, hogy ily ségtelenül meg lehetne állapítani, kinek részén van az igazság, mint ebben az esetben. Figyelmeztetjük önt az 1867. évi törvények első paragrafusára, mely így szól: „Szólj igazat és betörök a fejedbe”. — V. E. A jókívánságokért köszönet. Az apróságokért is. — ARMAND. Nem közölhetők. Más. — ANONYMUS. Az e hetiek nem váltak be. Nevet kérünk, hogy a tiszteltpéldányt megindíthassuk.

Uzina de tip. Erdélyi Hírlap nyomdaüzeme.
Cenzurat: Dr. R. MAGER.